

Systemanalysavdelningen
Enheten för klimatfrågor
Ulrika Raab
016-5442077
ulrika.raab@energimyndigheten.se

Regeringskansliet
Miljödepartementet
103 33 Stockholm

Yttrande angående Klimatberedningens betänkande "Svensk klimatpolitik" SOU 2008:24

Sammanfattning

Naturvårdsverkets och Energimyndighetens har tidigare lämnat underlag till den klimatpolitiska översynen vid kontrollstation 2008. Detta underlag har i stor utsträckning legat till grund för Klimatberedningens handlingsplan. Energimyndigheten upprepar inte dessa förslag här utan tar i remissyttrande upp de sakfrågor som Energimyndigheten bedömer vara av särskild vikt eller som tillkommit efter myndigheternas kontrollstationsrapport.

Energimyndigheten vill särskilt betona

- att klimatproblemet är globalt och att det krävs internationellt samarbete för att kunna lösa det
- att det övergripande målet bör vara "att Sverige bör ta sin del av det globala ansvaret för att ökningen av den globala medeltemperaturen begränsas till högst 2 grader C jämfört med den förindustriella nivå".
- att Sverige bör sätta ett procentmål till år 2020 med 2005 som basår och endast för de sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, att EG-kommissionens förslag på en 17%-ig reduktion jämfört med 2005 bör tas som utgångspunkt men att målet slutgiltigt bör fastställs när EU:s interna beslut och de globala förhandlingarna slutförts. I de internationella förhandlingarna bör Sverige verka för långtgående reduktioner globalt och ett åtagande på -30% för EU.
- att bästa tillfället att sätta ett ambitiöst mål är i samband med internationella förhandlingar eftersom man då har störst möjlighet att påverka
- att Energimyndighetens avstyrker förslaget att ett nytt klimatforskningsinstitut inrättas. Flera av de aktiviteter som Klimatberedningen föreslår omfattas redan av Energimyndighetens forskningsprogram
- att en fortsatt statlig satsning på CDM och JI bör göras i enlighet med Klimatberedningens förslag. En sådan satsning bidrar till att främja en framtida klimatöverenskommelse och kostnadseffektiv uppfyllelse av klimatmål
- att Sveriges förväntade överskott av Kyotoenheter bör hanteras på ett sätt som skapar rådrum och flexibilitet att möta framtida åtaganden.

Energimyndigheten anser vidare

- att en analys av energieffektiviseringsstyrmedlens bidrag till minskningen av utsläppen av växthusgaser samt hur de samverkar med andra styrmedel behövs
- att energieffektiviseringsmålet på 20% bör ställas i relation till, och avvägas mot de i energi- och klimatpaketet föreslagna målen för växthusgasutsläpp och förnybar energi
- att prövningen att höja målet om andelen biodrivmedel bör föregås av noggranna bedömningar och hänsyn tas till utveckling av förslagen på EU-nivå
- att det är angeläget att skapa incitament för skydd av kollager och främjande av kolsänkor både på nationell och internationell nivå och att frågan bör analyseras vidare
- att man bör uppmärksamma svårigheten att hitta finansieringslösningar för att skala upp tekniker från prototyp till kommersiellt fungerande enheter

Energimyndighetens överväganden

Hotet om klimatförändringar är sådant att kraftfulla åtgärder är motiverade för att minska utsläppen av växthusgaser.

Klimatfrågan är ett globalt problem och följaktligen en internationell angelägenhet. Åtgärder för att minska påverkan på klimatet behöver ske i internationellt samarbete för att ge önskade effekter och för att åstadkomma en rättvis fördelning av åtaganden och största möjliga kostnadseffektivitet.

Målkonstruktion

Övergripande mål

Energimyndigheten tillstyrker Klimatberedningens förslag till övergripande mål (temperaturmålet) att *Sverige bör ta sin del av det globala ansvaret för att ökningen av den globala medeltemperaturen begränsas till högst 2 grader C jämfört med den förindustriella nivån*. Energimyndigheten vill betona att eftersom Sveriges andel av de globala växthusgasutsläppen är ca 0,2% så är 2-gradersmålets uppfyllande beroende av internationellt samarbete och insatser i alla länder. Hur mycket respektive land ska minska sina utsläpp fastslås i de internationella klimatförhandlingarna under FN och Sverige bör därför vara pådrivande för beslut om långtgående reduktioner.

Energimyndigheten avstyrker Klimatberedningens förslag att härleda ett koncentrationsmål ur 2-gradersmålet, eftersom det enligt Energimyndighetens mening inte bidrar till en tydligare målbild och eftersom det inte är entydigt vilken koncentrationsnivå som motsvarar 2-gradersmålet.

I sin härledning av ett koncentrationsmål refererar Klimatberedningen till den utsläppsbana som förordas av det Vetenskapliga rådet för klimatfrågor för hur

utsläppen kan behöva utvecklas fram till 2050 för att en stabilisering vid 400 ppmv CO₂e ska vara möjlig ca 2150. I denna utsläppsbana ingår att de globala utsläppen når sin kulmen runt 2010 för att sedan minska. Klimatberedningen konstaterar vidare att det kan visa sig vara svårt att klara de mer omfattande utsläppsminskningar som skulle krävas i det fall den tidpunkt då de globala utsläppen når sin högsta nivå skjuts fram med 5-10 år. Energimyndigheten konstaterar att detta förhållande försämrar möjligheterna att uppnå en stabilisering vid 400 ppmv och noterar att detta faktum inte diskuteras vidare i Klimatberedningens betänkande.

Nationellt mål till 2020

Energimyndigheten stödjer Klimatberedningens bedömning att Sverige bör verka för en långt gående internationell överenskommelse där EU kan åta sig ett reduktionsmål på 30% till 2020 jämfört med 1990. Energimyndigheten anser att det är oklart beskrivet hur Klimatberedningen kommit fram till -38% jämfört med 1990 i sina beräkningar av ett nationellt mål men utgår från att syftet varit att ligga i linje med EU:s 30% mål och stödjer denna ambitionsnivå. Energimyndigheten stödjer även Klimatberedningens förslag att följa det internationella regelverket och inkludera flexibla mekanismer i måluppfyllelsen.

Energimyndigheten instämmer med Klimatberedningen slutsats att det nationella målet slutgiltigt bör fastställas när EU:s interna beslut och de globala förhandlingarna slutförts. Energimyndigheten anser att Sverige ska ha samma nationella mål som internationella åtagande och att bästa tillfället att sätta ett ambitiöst mål är i samband med internationella förhandlingar eftersom man då har störst möjlighet att påverka andra.

Energimyndigheten anser att Sverige, på samma sätt som föreslagits i EU:s energi- och klimatpaket, ska sätta ett procentmål till år 2020 som är relaterat till basåret 2005 och endast för de sektorer i Sverige som inte omfattas av EU:s handelssystem. Det ger en större tydlighet och är också en logisk konstruktion då ett utsläppstak för den handlande sektorn sedan 2005 finns inom ramen för EU:s system för handel med utsläppsrätter. Energimyndigheten anser att regeringen tills vidare ska utgå från den ansvarsfördelning som föreslagits av EG-kommissionen och där Sverige föreslås reducera utsläppen från övrigsektorn med 17% jämfört med 2005 års nivå. Energimyndigheten föreslår att måluppfyllelsen räknas på så sätt som de internationella reglerna anger.

Energimyndigheten bedömer att de effektberäknade styrmedelsförslagen i Energimyndigheten och Naturvårdsverkets kontrollstationsunderlag ligger i den storleksordning som ger förutsättningar att klara 17 % lägre utsläpp för sektorerna utanför EU:s handelssystem (utgående från basår 2005).

Energimyndigheten föreslog tillsammans med Naturvårdsverket i kontrollstationsunderlaget att målet till 2020 skulle formuleras som ett s.k. avräkningsmål där den tilldelade mängden utsläppsrätter avgör måluppfyllelsen i den handlande sektorn och måluppfyllelsen i övrigsektorn (dvs sektorerna utanför

EU:s utsläppshandelssystem) mäts utifrån faktiska utsläpp i Sverige. Anledningen till denna uppdelning är att utsläppen i den handlande sektorn från den 1 januari 2005 regleras inom ramen för EUs handelsystem för utsläppsrätter där utsläppen begränsas genom ett utsläppstak på EU-nivå. Handeln möjliggör att minskningarna sker där det är kostnadseffektivt, medan Sverige kan styra utsläppen från övrigsektorn genom nationell klimatpolitik. Energimyndigheten avstyrker Klimatberedningens förslag till konstruktion av nationellt mål som omfattar både tilldelning till handlade sektorn och faktiska utsläpp i övrigsektorn.

Forskning och utveckling

Ny teknik kommer att spela en avgörande roll för att kunna komma tillrätta med klimatproblemet. Det tar, som Klimatberedningen konstaterar, lång tid att utveckla och kommersialisera ny energiteknik varför Energimyndigheten framhåller vikten av förstärkta satsningar för att utveckla ny teknik för energitillförsel med låga koldioxidutsläpp.

Klimatberedningen har lagt fram flera specifika förslag under området *forskning och teknikutveckling*. Energimyndigheten vill poängtera att nya forskningsprogram bör samordnas med redan befintlig verksamhet och även påminna om det omfattande arbete som genomförs med stöd från Energimyndigheten. Enligt Energimyndighetens bedömning bör det redan befintliga Energiforskningsprogrammet förstärkas, inte nya program inrättas.

Energimyndigheten är redan idag ansvarig för genomförandet av ett program för utveckling av ett ekologiskt och ekonomiskt långsiktigt hållbart energisystem där huvuddelen av satsningarna genomförs med klimatfrågan som motiv. Programmets inriktning styrs av två övergripande mål: (i) att bygga upp sådan vetenskaplig och teknisk kunskap och kompetens inom universiteten, högskolorna, instituten, myndigheterna och i näringslivet som behövs för att genom tillämpning av ny teknik och nya tjänster möjliggöra en omställning till ett långsiktigt hållbart energisystem i Sverige, samt (ii) att utveckla teknik och tjänster som genom svenskt näringsliv kan kommersialiseras och därmed bidra till energisystemets omställning och utveckling såväl i Sverige som på andra marknader. Inom ramen för programmet finansieras fem kompetenscentra och ett femtiotal forsknings- och utvecklingsprogram inom olika vetenskapliga områden.

Energimyndigheten har redan tidigare avstyrkt Klimat- och sårbarhetsutredningens förslag att bilda ett nytt särskilt klimatforskningsinstitut. Energimyndigheten avstyrker bestämt att ansvarsområdet för ett sådant institut även skulle omfatta samordning av teknikutveckling inom klimatområdet.

Energimyndigheten ser positivt på investeringsstöd när de används för att främja genombrotts tekniker som kan få stor betydelse för att minska utsläppen av växthusgaser men vill uppmärksamma på svårigheten att hitta finansieringslösningar för att skala upp tekniker. Energimyndigheten instämmer i Klimatberedningens konstaterande att det finns ett behov av särskilda insatser för

att underlätta tillförseln av privat riskkapital till energi- och klimatföretag för att säkerställa att de kommersiella teknikerna omvandlas till affärsdrivande verksamheter och görs tillgängliga på marknaden.

Energieffektivisering

Energimyndigheten delar Klimatberedningens bedömning att fysiska åtgärder som effektiviserar energianvändningen är viktiga för att nå långtgående klimatmål. Energimyndigheten anser att ett helhetsperspektiv bör anläggas för att bedöma i vilka sammanhang energieffektivisering är ett kostnadseffektivt sätt att nå klimatmål. Energimyndigheten vill även framhålla att energieffektiviseringsåtgärder förväntas ske till följd av flera av de styrmedel som finns idag och som föreslås förstärkas, exempelvis EU:s handel med utsläppsrätter och energi- och koldioxidskatterna inklusive drivmedelskatterna.

Klimatberedningen föreslår att styrmedlen för energieffektivisering vidareutvecklas och att Energieffektiviseringsutredningens förslag ska utgöra utgångspunkt för arbetet. Energimyndigheten anser att Klimatberedningen borde analyserat hur Energieffektiviseringsutredningens förslag bidrar till klimatmålet. Energimyndigheten kommer även att lämna synpunkter på Energieffektiviseringsutredningens slutbetänkande. Energimyndigheten anser vidare att de föreslagna styrmedlen bör ges en inbördes prioritering och förordar generella ekonomiska styrmedel för att målen ska kunna nås på ett kostnadseffektivt sätt. Kompletterande styrmedel, av informations- och kunskapshöjande karaktär samverkar väl med generella ekonomiska styrmedel och leder såväl till en ökad förståelse hos aktörerna som till en bättre funktion av styrmedlet. Energimyndigheten bedriver ett omfattande arbete för att åstadkomma en effektivare energianvändning som bland annat inkluderar teknikutveckling, informationsinsatser, energirådgivning och teknikupphandling.

Energimyndigheten anser att Klimatberedningen borde ha analyserat och redovisat energieffektiviseringsstyrmedlens bidrag till minskningen av utsläppen av växthusgaser och hur de samverkar med andra styrmedel, främst utsläppsrättssystemet. Detta gäller inte minst mot bakgrund av Energieffektiviseringsutredningens förslag om ett *program för effektiv elanvändning i bostads- och servicesektorn*.

Klimatberedningen har föreslagit att *vita certifikat* bör utredas vidare. Energimyndigheten har tidigare utrett frågan och ställer sig frågande till att det skulle vara ett effektivt styrmedel för att nå klimatmål och avstyrker Klimatberedningens förslag.

Inom industrisektorn vill Energieffektiviseringsutredningen att ett *effektiviseringsprogram för icke energiintensiv industri* ska övervägas. Sedan kontrollstationsunderlaget har Energimyndigheten lämnat en rapport "Förbättrad energihushållning i industrin" (ER 2008:08), som konstaterar att tillämpningen av miljöbalkens energihushållningsregel bör fokuseras på verksamheter som har en

betydande energianvändning (> 5 GWh). En sådan lösning kan vara ett alternativ till Energieffektiviseringsutredningens förslag. Energimyndigheten vill också framhålla att myndigheten arbetar med metoder för hur små och medelstora företag kan arbeta på ett systematiskt sätt med energifrågor.

Energimyndigheten har haft i uppdrag att utreda möjligheterna att *utvidga PFE till att omfatta fler energislag än el*. Slutsatsen av analysen, som presenteras i rapport ER 2008:08, är att energislaget i fråga ska vara beskattat i användarledet, i likhet med elenergi, för att krav på åtgärder ska kunna ställas. För att få en starkare styrning behövs således energiskattesystemet ändras samtidigt behöver risken för överlapp med andra styrmedel beaktas, exempelvis utsläppshandelssystemet.

Klimatberedningen tar fasta på 20%-målet som återfinns i EG-kommissionens dokument kring energieffektivisering. Målet innebär enligt Energimyndighetens tolkning 20 % lägre primärenergianvändning år 2020 än vad prognoserna anger, alltså en begränsning av energianvändningen.

Energimyndighetens preliminära bedömning är att 20%-målet är långtgående och kräver stora förändringar i styrmedelsarsenalen för att kunna nås. Energieffektiviseringsmålet bör därför ställas i relation till, och avvägas mot de i energi- och klimatpaketet föreslagna målen för växthusgasutsläpp och förnybar energi. Europeiska rådets betoning av behovet att öka energieffektiviteten i EU för att uppnå besparingsmålet på 20% bör enligt Energimyndigheten ses som en uppmaning från rådet till EG-kommissionen att påskynda och intensifiera det arbete för energieffektivisering som är planerat och inte ett mål som medlemsstaterna bör anamma enskilt.

Industrier utanför EU:s utsläppshandelssystem

Klimatberedningen föreslår en minskad nedsättning av koldioxidskatten till industrier utanför EU:s utsläppshandelssystem. Energimyndigheten och Naturvårdsverket föreslog inte någon minskad nedsättning i kontrollstationsunderlaget. Utgångspunkten till ställningstagandet var en analys över effekterna av att höja upp skattenivån till den generella nivån. En sådan höjning bedömdes bli alltför negativ för vissa industriers konkurrenskraft. Att istället minska nedsättningen så som Klimatberedningen föreslår innebär en betydligt lägre kostnadsökning och Energimyndigheten tillstryker detta förslag. Utgångspunkten är att Energimyndigheten i kontrollstationsunderlaget bedömde att även denna del av industrin bör möta en något kraftfullare styrning. Energimyndigheten anser också generellt att koldioxidskatten utgör ett i grunden effektivt styrmedel inom klimatpolitiken.

Transporter

Transportsystemet är idag till mycket stor del beroende av fossila bränslen och utsläppen ökar. Energimyndigheten anser att det är viktigt att klimatinnsatser vidtas

på alla samhällsområden och att den svenska klimatstrategin även begränsar utsläppen från transportsektorn.

Sjö- och flygtransporter

Energimyndigheten delar Klimatberedningens bedömning att även sjöfart och flyg bör bära sina externa kostnader och att det är internationella åtgärder som bör eftersträvas. Flyget kommer att inkluderas i EU:s utsläppshandelssystem från 2011. På grund av den höga betalningsförmågan inom flygsektorn bedömer Energimyndigheten att utsläppsminskningar i första hand kommer att ske inom andra delar av handelssystemet. Energimyndigheten anser emellertid det är viktigt att ytterligare styrning behövs för att ge incitament till teknikutveckling så att energieffektiviteten i både sjö- och flygsektorerna kan öka. Hur detta kan åstadkommas bör utredas vidare.

Energimyndigheten är medveten om att flygets klimatpåverkan beror på mer än de direkta koldioxidutsläppen. Utsläpp av andra gaser och partiklar bidrar också. Klimatberedningen förslår därför att flygets koldioxidutsläpp ska räknas upp med en faktor mellan 2 och 4 när flyget inkluderas i EU:s utsläppshandelssystem. Energimyndigheten inser att det kan finnas skäl att ta hänsyn till indirekta effekter men att en uppräkningsmetod kan vara problematiskt i ett styrmedel eftersom det kan uppstå konflikter med andra miljömål. Det finns t ex en motsättning mellan motoroptimering för låga utsläpp av koldioxid och låga utsläpp av NO_x.

Drivmedels- och kilometerskatt

Tillsammans med Naturvårdsverket framförde Energimyndigheten i underlaget till kontrollstation 2008 att det finns anledning att se över utformningen av dieselbeskattning och fordonsskatt av dieslbilar. Energimyndigheten anser att bränslefaktorn ger en för hög fordonsskatt för flertalet dieselpersonbilar och bör sänkas och att energiskatten på diesel bör höjas för att bli likvärdig med den för bensin. Energimyndigheten föreslår en utredning för att se över hur dessa förändringar kan genomföras.

Energimyndigheten och Naturvårdsverket föreslog i kontrollstationsunderlaget en höjning av bensin respektive drivmedelsskatten på 75 öre per liter. Klimatberedningen föreslår att nivån på skattehöjningarna ska vägas av mot världsmarknadspriserna på olja och deras genomslag på konsumenterna. Energimyndigheten anser att energi- och koldioxidskattens utveckling bör följa en stabil bana där det är de externa effekterna som avgör var skattenivån sätts och inte efter oljeprisets fluktuationer. I de uppföljningar som löpande görs av införda styrmedel inom ramen för klimatpolitiken bör trots detta en analys av oljemarknaden och prisutvecklingen ingå. Om det finns tecken på bestående förändringar av pristrender bör detta inkluderas i bedömningen av vilka skattenivåer som slutligen sätts.

Biodrivmedel och andra alternativa tekniker

Styrmedelsförslagen inom detta område går i linje med de Energimyndigheten lade fram i kontrollstationsunderlaget. Energimyndigheten vill dock poängtera att prövningen att höja målet om andel biodrivmedel bör föregås av noggranna bedömningar och ta i beaktande hur förslagen utvecklas på EU-nivå. Enligt EG-kommissionens förslag från januari 2008 är målet för transportsektorn 10% förnybar energi (inklusive el från förnybara energikällor) i förhållande till användning av bensen och diesel. Detta skiljer sig från Rådets slutsatser från mars 2007 där målet sattes till 10% biodrivmedel under förutsättning att andra generations biodrivmedel fanns tillgängliga. Förslaget behandlas nu av Rådet och Europaparlamentet och fler förändringar kan komma.

Energimyndigheten anser att det är nödvändigt att introduktion av biodrivmedel och energieffektivisering av fordon går hand i hand. Att satsa på andra generationens biodrivmedel, som diversifierar råvarubasen och förväntas vara mer kostnads- och energieffektiva än biodrivmedel baserat på exempelvis spannmål och oljeväxter, är också prioriterat. Energimyndigheten arbetar aktivt för fordonsforskning för låga utsläpp och finansierar forskning inom bland annat hybridteknik och effektivisering av konventionella tekniker.

Effektivare bilar och arbetsmaskiner

När det gäller skattesystemet för förmånsbilar föreslår Klimatberedningen en utredning. Energimyndigheten anser istället att både fordonskatten och förmånsreglerna bör förändras så att de styr mot låga specifika utsläpp och systemet bör utformas så att incitament ges till både hushålls- och företagskunder att välja energieffektiva bilar utan för den skulle ge avkall på säkerheten.

Energimyndigheten tillstyrker förslaget att minska nedsättningen av koldioxidskatten på eldningsolja och diesel för jord- och skogsbrukets arbetsmaskiner.

Samhällsplanering och investeringar i infrastruktur

Energimyndigheten anser att infrastrukturplaneringen är ett avgörande verktyg för att nå ett långsiktigt hållbart samhälle. Att utveckla den transportövergripande infrastrukturplaneringen är av stor vikt för att öka energieffektiviteten i transportsektorn.

De förnybara energislagen behöver öka för att nå klimatmålet och för att trygga energiförsörjningen. De förnybara energislagen kommer att ta plats i miljön och bli ett påtagligt inslag i såväl naturen som i den byggda miljön. Att göra avvägningar och prioriteringar kommer att bli ett viktigt framtida arbete för att föra frågan framåt. I dessa sammanhang ser Energimyndigheten bland annat behov av att öka produktionen av skogsråvara, bygga ut vindkraften och utveckla användning av solenergi i olika former. Kommunerna har en stark maktposition vad gäller den fysiska planeringen. Utifrån perspektivet att nationellt genomföra en miljö- och energipolitik förefaller det som att staten behöver stärka sitt

inflytande över den fysiska planeringen. Den möjlighet som redan idag existerar i Miljöbalken används i mycket liten utsträckning. Energimyndigheten ser därför behov av att Regeringen låter utreda denna fråga. Frågeställningen har inte enbart bäring på klimatmålet, utan också på det nationella målet om användning av förnybar energi.

Information och statistik

Energimyndigheten stödjer Klimatberedningens bedömning *att prognoserna behöver utvecklas*. Energimyndigheten har inlett ett utvärderingsarbete och tillsammans med Naturvårdsverket initierat en förstudie om hur myndigheterna skulle kunna arbeta mer utifrån en scenarioteknik. Syftet är att bättre kunna analysera mer långsiktiga framtidsbeskrivningar.

Energimyndigheten anser att information *rörande utsläpp som orsakas av att varor och tjänster importeras till och exporteras från Sverige* visserligen kan vara intressant men inte går att ha som grund för klimatmål, bland annat för att ett sådant sätt att räkna skulle kunna ge oönskade handelspolitiska effekter. Det skulle dessutom krävas långtgående antaganden och schabloner för sådana uppskattningar vilket gör att det är frågan om framräknade indikatorer, inte om statistik. Energimyndigheten anser därför att Klimatberedningens förslag om ett regelbundet rapporteringsuppdrag till Naturvårdsverket och Statistiska centralbyrån inom detta område går för långt.

Klimatberedningen bedömer att *regeringen bör driva på så att EUs system för rapportering av växthusgaser utvecklas så att omfattande elexport – baserat på koldioxidfri el – från Sverige till andra länder med hög andel kolkondens uppmärksammas och underlättas*. Energimyndigheten vill poängtera att med den konstruktion som EG-kommissionen föreslagit där den handlande sektorn bryts ut och målet sätts inom ramen för EU:s handelssystem hanteras utsläppen från elproduktion central inom EU. Att då i utsläppsredovisningen lyfta fram de länder som exporterar koldioxidfri el samt att Energimyndigheten årligen ska redovisa effekten av svensk elhandel på koldioxidutsläppen i Sverige och i andra länder anser Energimyndigheten är överflödigt. Energimyndigheten avstyrker därmed den bedömning som Klimatberedningen gör i denna fråga. Det hindrar inte att man från svensk sida kan lyfta fram Sveriges elexport som något Sverige som land bidrar med för att reducerade utsläpp inom EU. Detta är något som Energimyndigheten också gör där så är lämpligt.

Växthusgasflöden i skog och mark

Skogens roll som kolsänka är viktig för den globala kolbalansen. Upptaget i sänkor, i framför allt nordliga skogar, är av samma storleksordning, till och med något större än utsläppen från tropisk avskogning. Kolsänkor i skogen kompenserar därmed för ca 20% av de globala antropogena koldioxidutsläppen. Även i Sverige har skogens roll som kolsänka varit betydande. Energimyndigheten tillstyrker Klimatberedningens förslag och bedömningar

rörande växthusgasflöden i skog och mark. Energimyndigheten anser att incitament för skydd av kollager och främjande av kolsänkor är viktigt både på nationell nivå och vid utformning av en framtida internationell klimatregim och att frågan bör analyseras ytterligare.

Flexibla mekanismer

Energimyndigheten tillstyrker Klimatberedningens förslag att utsläppsminskningar från flexibla mekanismer ska räknas in i det nationella målet till 2020 och understryker vikten av att det svenska målet är samma som Sveriges internationella åtagande på FN och EU-nivå.

Energimyndigheten tillstyrker Klimatberedningens förslag om en fortsatt statlig satsning på CDM, Clean Development Mechanism och JI, Joint Implementation. Användning av flexibla mekanismer ökar kostnadseffektiviteten i de svenska åtgärderna och kan också bidra till tekniköverföring. Energimyndigheten ansvarar för Sveriges statliga investeringar i CDM och JI. Programmet har bidragit till kostnadseffektiva utsläppsminskningar och till utvecklingen av mekanismerna och därigenom främjat fortsatt och utvidgat internationellt klimatsamarbete. Huvuddelen av världens ca 1000 registrerade CDM-projekt är inom kategorin förnybar energi och Energimyndigheten delar Klimatberedningens bedömning att svenska statliga investeringar även framledes bör fokusera på detta område.

Klimatberedningen föreslår att Sveriges överskott av Kyotoenheter delvis ska säljas och delvis ska makuleras. Energimyndigheten anser att frågan bör övervägas noga och att Sveriges förväntade överskott av Kyotoenheter bör hanteras på ett sätt som skapar rådrum och flexibilitet att möta framtida svenska och EU-gemensamma åtaganden.

Klimatbistånd

Energimyndigheten tillstyrker Klimatberedningens förslag att inrikta biståndet mot att hjälpa mottagarländerna att klimatanpassa sin utveckling. Energimyndigheten vill speciellt peka på energisektorn som för många utvecklingsländer är den sektor där utsläppen förväntas öka mest.

Rörande Klimatberedningens bedömning av möjliga källor till finansiering av anpassning vill Energimyndigheten understryka att nivån och användningen av del av intäkter från CDM (Share of Proceeds) är en fråga som bör behandlas i det större sammanhang som FN:s klimatförhandlingar utgör.

Svenskt agerande i de internationella klimatförhandlingarna

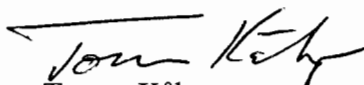
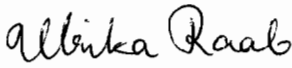
Energimyndigheten stödjer Klimatberedningens förslag och bedömningar rörande svenskt agerande i de internationella klimatförhandlingarna. Energimyndigheten ställer sig dock frågande till hur Klimatberedningen menar att avgifter på

utvecklade former av CDM eller andra sektorsbaserade angreppssätt skulle bidra till att attrahera mer privat kapital.

Energimyndighetens personal har under flera år ingått i den svenska förhandlingsdelegationen och deltagit aktivt i de internationella klimatförhandlingarna som nu går in i ett intensivt skede både på FN-nivå och EU-nivå. Energimyndigheten vill understryka att bästa tillfället att sätta ett ambitiöst mål är i samband med internationella förhandlingar eftersom man då har störst möjlighet att påverka andra.

Energimyndigheten tillstyrker Klimatberedningens förslag att förstärka Sveriges analys-, utrednings- och förhandlingsresurser inom klimatområdet.

Beslut i detta ärende har fattats av generaldirektören Tomas Kåberger. Vid den slutliga handläggningen har därutöver deltagit avdelningscheferna Anneli Eriksson, Josephine Bahr Ljungdell, Susan Linton Royen, Zofia Lublin, Andres Muld, Anne Norstedt, Birgitta Palmberger och Mathias Fock, verksjuristen Fredrik Selander, enhetscheferna Bengt Boström och Thomas Levander, tf enhetschef Karin Sahlin samt Ulrika Raab, den sistnämnda föredragande.

Tomas Kåberger
Ulrika Raab